

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 44. Audius Schismaticus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

§. XLIV.

Sæculum IV.

A. C. 324.

Audius Schismaticus.

Jam tum in Mesopotamia quorundam Schismaticorum Secta visebatur, cuius error maxime notus, erat illa cum Judæis celebrandi Pascha pertinacia; Audientes, seu Odientes ab Auctoris sui nomine dicebantur, qui eodem tempore in lucem emerit, quo Concilium ad deponendum Arium conveniebat. Audii Patria Mesopotamia erat, bonis moribus, & zelo inter suos notissimus. Illam Philosophiæ partem palam profitebatur, quæ, abjecto Personarum respectu, omnibus nudam veritatem ingerere docet; Episcopis, & Presbyteris in faciem resistebat, si quid contra leges facerent; nunquam, si quid peccatum esset, ab eo sperandum silentium; præsertim dum Clericos avaros, aut luxu, & deliciis diffuentes videbat. Sic omnibus, quorum vita aliquatenus reprehensibilis erat, importunus, eorum convicia, odium, injurias in se concitavit; multo tempore contemptus, & insultus tolerans, conventus Ecclesiasticos frequentabat, nec etiam ab inimicis ejectus, veritatem dicere cessavit, servato unitatis vinculo, & ab Ecclesia Catholica se non separans. Tandem ad verbera ventum, quibus ipse, sui que affecti, eo que compulsus, ut ab Ecclesia emaneret, quem

*Theod. fab.**IV. c. 10.**Epiph. hæc.*

70.

Hist. Eccles. Tom. III.

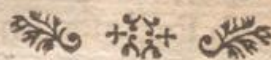
K

mul-

Sæculum IV. multi secuti sunt. Initio simplex schisma fuit, severam in moribus disciplinam profitentium, & in fide non errantium labore manuum suarum Laici, Presbyteri, Episcopi vivebant, quippe Audius quodam Episcopo, qui ob similes quoque dissensiones ab Ecclesia secesserat, in Episcopum fuit ordinatus.

Epiph. ib. n. 9. 10. At paulopost in Quartodecimanorum & Anthropomorphitarum hæresin lapsi sunt. Pascha decima quarta Lunæ, sicut Judæi, celebrabant, dicentes, hunc usum ab antiquitate probatum, quod ut demonstrarent, librum Constitutionum Apostolicarum, sed ab eo, quem hoc nomine habebamus, diversum, allegabant. Anthropomorphitis accensebantur, quia rudes illud secundum litteram accipiebant quod de homine dicitur, ipsum ad imaginem Dei factum, non distinguentes, & hac similitudo in anima, vel in corpore refulgeat; sed textus adducentes, quibus Deo vultus, oculi, manus aliaque humani corporis attribui videntur, sibi ipsos Deum corporeum, & figura humana existentem fingebant. Cæterum vita eorum erat pura, & innocens, saltem in his exordiiis, & multa habebant Monasteria; cum aliis vero quam suæ Sectæ hominibus, quamvis vita eorum culpa vacaret, orare, aut communicare recusabant.

Epiph. n. 15.

HISTO-